

- 30.4 Nog andere wisselakkoord zien we in vb2. Dit toont het middenstuk (bridge) van een bekende jazz standard uit de dertiger jaren. In de maten 1 en 5 staan de wisselakkoorden $G^{\flat 7}$ en $F^{\flat 7}$. De bas van deze akkoorden is een wisselnoot in de traditionele zin. In maat 4 zien we $B^{\flat 7}$, dat in maat 3 wordt voorafgegaan door F^{\emptyset} : een II^7-V^7 -gang in Es-moll-dur. In dit voorbeeld is de II^7 echter geen vertragend akkoord, zoals meestal in een dergelijke opeenvolging, maar een onbetond wisselakkoord (F^{\emptyset}).

2

F7 $G^{\flat 7}$ F7 $B^{\flat 7}$ F^{\emptyset} $B^{\flat 7}$

$E^{\flat 7}$ $F^{\flat 7}$ $E^{\flat 7}$ $A^{\flat 7}$ G7

$B^{\flat 7}$ kan ook afgewisseld worden met de tweede omkering (\sharp) van F^{\emptyset} ; *ces* staat dan in de bas.

De maten 3 en 4 kunnen ook geharmoniseerd worden met $Fm7^{\flat} B^{\flat 7}$, de componist prefereerde echter $B^{\flat 7} F^{\emptyset} B^{\flat 7}$ en we zijn hem dankbaar voor deze inspiratie.

Hoewel Des de gebruikelijke toonsoort is van het stuk, is dit voorbeeld genoteerd in C. Vanwege de vele onhandige mollen en dubbelmollen was het voor de wat minder ervaren muzikalezer in de oorspronkelijke toonsoort nog lastiger te lezen geweest.

- 30.5 De voorbeelden 3–6 tonen wisselakkoorden zoals die in de praktijk kunnen voorkomen. In vb3 zien we als model IV^{\sharp} de I^e trap afwisselen. Ieder subdominantakkoord, gealtereerd of ongealtereerd, uit majeur of uit mineur, kan hiervoor in de plaats staan. Voorwaarde is dat het aardig klinkt en past bij de melodietoon *c*.

3

4

- 30.6 In de voorbeelden 4 en 5 zien we hoe het C-akkoord afgewisseld wordt door de uit mineur geleende VIe trap. In vb4 staat deze met de terts in de bas (in sext-licging): De bas blijft staan en de middenstemmen bewegen. In vb5 staat het wisselakkoord in grondlicging: De bas beweegt en sommige middenstemmen blijven staan.

5